

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb-Istok, Turinina 3

Poslovni broj: P-769/2022-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Renati Šrekais, u pravnoj stvari tužitelja Biserke Mataušić OIB: 10752544707 iz Jastrebarskog, Vila Velebita 1 A, koju zastupa punomoćnik Mate Burazin i Josip Janković, odvjetnici u zajedničkom odvjetničkom uredu sa sjedištem u Karlovcu, Vranicanijeva 5/I protiv tuženika Addiko Bank d.d. OIB: 14036333877 sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 6, koju zastupa punomoćnik Hrvoje Matić, odvjetnik u Zagrebu, Maksimirska 81, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 7. rujna 2026., u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužiteljice Lucije Car, odvjetničke vježbenice i zamjenice punomoćnika tuženika Patricije Brkić, odvjetničke vježbenice, dana 02. listopada 2026. godine

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877, da tužiteljici Biserki Mataušić OIB: 10752544707 iz Jastrebarskog, Vila Velebita 1 A, isplati iznos od 1.985,91 Eur, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom:

- na iznos od 8,22 EUR počam od 04.11.2008. pa do isplate
- na iznos od 7,62 EUR počam od 09.01.2009. pa do isplate
- na iznos od 11,80 EUR počam od 04.02.2009. pa do isplate
- na iznos od 15,18 EUR počam od 12.03.2009. pa do isplate
- na iznos od 9,88 EUR počam od 01.04.2009. pa do isplate
- na iznos od 10,32 EUR počam od 01.05.2009. pa do isplate
- na iznos od 6,87 EUR počam od 09.06.2009. pa do isplate
- na iznos od 7,14 EUR počam od 11.07.2009. pa do isplate
- na iznos od 5,32 EUR počam od 11.08.2009. pa do isplate
- na iznos od 6,60 EUR počam od 13.09.2009. pa do isplate
- na iznos od 5,44 EUR počam od 07.10.2009. pa do isplate
- na iznos od 5,63 EUR počam od 12.11.2009. pa do isplate
- na iznos od 5,44 EUR počam od 15.12.2009. pa do isplate
- na iznos od 10,13 EUR počam od 14.01.2010. pa do isplate
- na iznos od 12,46 EUR počam od 16.02.2010. pa do isplate
- na iznos od 11,88 EUR počam od 16.03.2010. pa do isplate

- na iznos od 14,95 EUR počam od 15.04.2010. pa do isplate
- na iznos od 18,79 EUR počam od 13.05.2010. pa do isplate
- na iznos od 21,55 EUR počam od 15.06.2010. pa do isplate
- na iznos od 28,34 EUR počam od 13.07.2010. pa do isplate
- na iznos od 38,13 EUR počam od 16.09.2010. pa do isplate
- na iznos od 31,33 EUR počam od 16.10.2010. pa do isplate
- na iznos od 31,99 EUR počam od 22.10.2010. pa do isplate
- na iznos od 32,23 EUR počam od 12.11.2010. pa do isplate
- na iznos od 40,16 EUR počam od 14.12.2010. pa do isplate
- na iznos od 41,39 EUR počam od 30.03.2011. pa do isplate
- na iznos od 41,03 EUR počam od 16.04.2011. pa do isplate
- na iznos od 41,03 EUR počam od 16.04.2011. pa do isplate
- na iznos od 57,03 EUR počam od 15.10.2011. pa do isplate
- na iznos od 56,42 EUR počam od 16.11.2011. pa do isplate
- na iznos od 57,43 EUR počam od 16.12.2011. pa do isplate
- na iznos od 63,32 EUR počam od 14.01.2012. pa do isplate
- na iznos od 65,80 EUR počam od 17.02.2012. pa do isplate
- na iznos od 63,59 EUR počam od 16.03.2012. pa do isplate
- na iznos od 63,05 EUR počam od 14.04.2012. pa do isplate
- na iznos od 64,33 EUR počam od 16.05.2012. pa do isplate
- na iznos od 65,86 EUR počam od 17.06.2012. pa do isplate
- na iznos od 63,87 EUR počam od 17.07.2012. pa do isplate
- na iznos od 63,25 EUR počam od 17.08.2012. pa do isplate
- na iznos od 58,10 EUR počam od 19.09.2012. pa do isplate
- na iznos od 62,71 EUR počam od 19.10.2012. pa do isplate
- na iznos od 63,23 EUR počam od 18.12.2012. pa do isplate
- na iznos od 63,23 EUR počam od 18.12.2012. pa do isplate
- na iznos od 58,99 EUR počam od 17.01.2013. pa do isplate
- na iznos od 60,87 EUR počam od 16.02.2013. pa do isplate
- na iznos od 60,19 EUR počam od 16.03.2013. pa do isplate
- na iznos od 65,08 EUR počam od 17.04.2013. pa do isplate
- na iznos od 58,09 EUR počam od 16.05.2013. pa do isplate
- na iznos od 56,84 EUR počam od 19.06.2013. pa do isplate
- na iznos od 57,30 EUR počam od 18.07.2013. pa do isplate
- na iznos od 56,99 EUR počam od 17.08.2013. pa do isplate
- na iznos od 59,49 EUR počam od 18.09.2013. pa do isplate po stopi koja se do 31.7.2015. g. po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima za ostale odnose, odnosno po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01. 08.2015. do isplate do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična

kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranje Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II./ Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877 da tužiteljici Biserki Mataušić OIB: 10752544707 iz Jastrebarskog, Vila Velebita 1 A naknadi parnični trošak u iznosu od 1.847,66 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 02. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III./ Odbija se tužiteljica Biserka Mataušić OIB: 10752544707 iz Jastrebarskog, Vila Velebita 1 A sa zahtjevom za naknadu parničnog troška preko iznosa dosuđenog pod toč. II. izreke ove presude kao neosnovanim.

IV./ Odbija se tuženik Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877 sa zahtjevom za naknadu parničnog troška kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi koju je podnijela ovom sudu 06.09.2022. protiv tuženika Addiko Bank d.d. (ranije Hypo Alpe-Adria-Bank d.d.) navodi da je s pravnim prednikom tuženika sklopila Ugovor o kreditu broj: 116-017/2006 dana 16. veljače 2007. godine kojim joj je odobren i isplaćen kredit u iznosu od 18.500,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju tužene na dan korištenja kredita uz kamatnu stopu od 7,25 % godišnje, promjenjivu, s rokom otplate od 7 godina u 84 mjesečna anuiteta. Predmetni kredit tužiteljica je podmirila u kolovozu 2013.g. Tuženik je s tužiteljicom ugovorio valutnu klauzulu u CHF koja je isto tako ugovorena na način da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, što je protivno čl. 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07. i 79/09), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja odnosnog ugovora i za vrijeme njegovog izvršavanja, s tim da je posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe njezina ništetnost (članak 102. Zakona o zaštiti potrošača). Tužiteljica se poziva na pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. potvrđenu presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., kojom je (među ostalim bankama) i pravni prednik tuženika utvrđen odgovornim za povredu kolektivnih interesa i prava potrošača korištenjem nepoštenih i ništetnih ugovornih odredaba o valutnoj klauzuli vezanoj uz švicarski franak. Stoga je zatražila da se naloži tuženiku isplatiti iznos od 23.699,56 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate uz naknadu parničnog troška sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev u cijelosti po osnovu i visini, no istaknuo je da ne spori da je s tužiteljicom sklopio Ugovor o kreditu br. 116-017/2006 dana 15. 02.2006. Nadalje navodi da je odredba o valutnoj klauzuli bila predmet

pojedinačnog pregovaranja jer je tužiteljica mogla birati između više ponuđenih vrsta kredita; da ugovaranjem valutne klauzule nije došlo do neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, jer tuženik nije mogao predvidjeti kretanje tečaja CHF niti se njime okoristiti; da ugovor o kreditu nije protivan Ustavu, prisilnim propisima ni moralu društva, s obzirom na to da je sklopljen sukladno čl. 1021. Zakona o obveznim odnosima; da je visina tužbenog zahtjeva pogrešno postavljena jer se njome stvara stanje kao da valutna klauzula nije ni bila ugovorena, i to pod povoljnijim uvjetima od onih koje je tuženik nudio za kredite bez valutne klauzule; da zatezna kamata, ako bi zahtjev bio osnovan, tužiteljici pripada tek od dana podnošenja tužbe jer tuženik nije bio nepošten (nesavjestan) stjecatelj u smislu čl. 1115. ZOO-a te je istaknuo prigovor zastare smatrajući da podnošenje kolektivne tužbe u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/12 nije prekinulo tijek zastare za individualno potraživanje tužiteljice

3. Tužiteljica podneskom od 27.02.2024. specificira tužbeni zahtjev prema nalazu i mišljenju knjigovodstvenog vještaka na način da potražuje da joj tuženi isplati iznos od 1.985,91 Eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate uz naknadu parničnog troška sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate, sve kao što proizlazi iz navedenog podneska i detaljno navedeno pod toč. I. izreke ove presude.

4. U podnesku od 06.06.2024. tuženik ističe i prigovor da je nalaz i mišljenje knjigovodstvenog vještaka nepotpun jer nije uzeo u obzir i tzv. negativne tečajne razlike, kada je tečaj CHF bio niži od početnog tečaja. Stoga ukoliko je ništetna odredba kojom je ugovoreno da su određeni parametri promjenjivi (tečaj), a čemu se tuženik protivi, onda je ništetna promjena tih parametara i kad se isti smanjuju u odnosu na početno ugovorene jer i smanjenje predstavlja promjenu. Stoga je predložio dopunu nalaza i mišljenja u tom dijelu.

5. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u ugovor o kreditu (list 9-13 spisa) pregled prometa klijenta (list 14-25 spisa), otplatni plan (list 26-28 spisa), provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku Darku Prpiću dipl. oec iz DARFIN d.o.o. (list 252-264 spisa), saslušana je tužiteljica kao stranka (list 336-337 spisa) i razgledana ostala priležeća dokumentacija u spisu dok nije proveden dokaz saslušanjem svjedoka Suzane Nikić niti svjedoka Ive Krhlanko Cvetko jer je tuženik odustao od izvođenja tih dokaza, a činjenično stanje dovoljno je utvrđeno i bez njihova izvođenja.

6. Sud je, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Među strankama nije sporno da su 16. veljače 2006. sklopile Ugovor o kreditu broj 116-017/2006, kojim je tužiteljici odobren i isplaćen kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 18.500,00 CHF po srednjem tečaju banke važećem na dan korištenja kredita, uz kamatnu stopu od 7,25% godišnje, promjenjivu sukladno odluci banke, s rokom otplate od 7 godina u 84 mjesečna anuiteta, kao ni da je tužiteljica kredit u cijelosti otplatila u kolovozu 2013.

8. Sporno je je li odredba Ugovora o kreditu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica (CHF) nepoštena i ništetna, je li u slučaju ništetnosti te odredbe, dopušteno za cijelo vrijeme trajanja ugovorne obveze primijeniti tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita, bez uračunavanja razdoblja u kojima je, primjenom te iste metodologije, utvrđen manje plaćeni iznos, kao što je sporan i početak tijeka zakonskih zateznih kamata i je li nastupila zastara potraživanja.

9. Saslušana kao stranka tužiteljica je iskazala da je sklopila predmetni ugovor o kreditu 2006. g. s Hypo Alpe-Adria-Bank te je pozajmila iznos od 18.500 CHF koji joj je trebalo za gradnju krovišta na obiteljskoj kući. Za taj se kredit odlučila jer joj je službenica u banci sugerirala da je to najisplativije s obzirom da je kod njega bila niža kamata u tom momentu. Nisu joj ništa objašnjavali o valutnoj klauzuli niti je li tečaj CHF bio zaštićen od Narodne banke. Taj je kredit u međuvremenu otplatila, ne sjeća se je li to bilo 2013. ili 2014. godine. Prije potpisivanja pročitala je ugovor i službenica joj je objasnila tj. rekla da je to najpovoljniji kredit s obzirom na njena primanja i takvu vrstu potraživanja i da je to povoljnije nego da digne kredit u Eurima. Ne može reći da joj je u ugovoru bilo nejasnih odredbi jer je pročitala iznos i kamate, a ne zna da li je nešto drugo bilo nejasno. Ne može se sjetiti je li pitala može li sklopiti ugovor bez valutne klauzule ili ne jer je prošlo već puno vremena. Kada joj je počela rata rasti otišla se žaliti u banku ali se nije ništa dogodilo.

10. Prema odredbi čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 41/14 i 110/15, dalje: ZZP/14) i čl. 502.c Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene protiv tuženog trgovca u pogledu utvrđenja povrede propisa o zaštiti potrošača. Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., a koja je u odnosu na revizije tuženih banaka (među kojima je i pravni prednik ovdje tuženika, Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., odnosno danas Addiko Bank d.d.) potvrđena presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-2221/2018 od 3. rujna 2019., utvrđeno je da su tužene banke u razdoblju koje obuhvaća i vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditima koristeći u njima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja tih ugovora potrošače nisu u cijelosti informirale o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti.

11. Slijedom navedenog, sud ocjenjuje neosnovanim tuženikove prigovore istaknute u odgovoru na tužbu da navedena odredba o valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF nije bila ništetna. U odnosu na navod tuženika da je odabir između više ponuđenih vrsta kredita (u CHF, EUR ili kunama, uz fiksnu ili promjenjivu kamatu) predstavljao pojedinačno pregovaranje o spornoj odredbi, sud ističe da odabir između više unaprijed formuliranih, standardiziranih ponuda trgovca ne predstavlja pojedinačno pregovaranje o sadržaju pojedine ugovorne odredbe u smislu čl. 81. st. 2. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03, dalje: ZZP/03), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu. Naprotiv, upravo je takvo postupanje - standardizirana ponuda kredita s valutnom klauzulom u CHF, bez pojedinačnog pregovaranja o mehanizmu i rizicima te klauzule pravomoćno utvrđeno kao nepošteno u postupku kolektivne zaštite, a tuženik u ovom postupku nije ponudio dokaze kojima

bi se ta utvrđenja, u odnosu na konkretno sklopljeni Ugovor o kreditu s tužiteljicom, dovela u pitanje jer dokazni prijedlozi tuženika za saslušanjem svjedokinje Suzane Nikić, od kojeg je kasnije odustao i izjava djelatnice Ive Krhlanko Cvetko, odnose se na opću praksu i edukaciju djelatnika banke, a ne na okolnosti individualnog pregovaranja o spornoj odredbi s tužiteljicom, pa i kad bi se u cijelosti prihvatili, ne bi doveli u pitanje pravomoćno utvrđenje iz postupka kolektivne zaštite kojim je ovaj sud vezan, zbog čega ih sud nije smatrao potrebnim cijeliti.

12. Neosnovan je i prigovor tuženika da ugovaranjem valutne klauzule nije došlo do neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana, odnosno da tuženik nije mogao predvidjeti niti se okoristio kretanjem tečaja CHF. Naime, kako je to utvrđeno u postupku kolektivne zaštite potrošača, neravnoteža ne proizlazi isključivo iz predvidljivosti ili nepredvidljivosti budućeg kretanja tečaja, već iz činjenice da trgovac potrošača prije i u vrijeme sklapanja ugovora nije u cijelosti informirao o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke o preuzimanju dodatnog, specifičnog rizika vezanog uz CHF, koji je bio neusporedivo veći od rizika vezanog uz druge valute, čime je opći valutni rizik koji preuzimaju obje ugovorne strane, nerazmjerno prevaljen na potrošača. Tuženik niti u ovom postupku nije dokazao suprotno, niti je osporio da se sadržaj sporne odredbe u predmetnom Ugovoru o kreditu bitno razlikuje od odredaba o kojima je pravomoćno odlučeno u postupku kolektivne zaštite.

13. Neosnovan je i prigovor tuženika da je Ugovor o kreditu, odnosno odredba o valutnoj klauzuli, sklopljen u skladu sa ZOO-om, pa time i Ustavom i moralom društva. Utvrđenje ništetnosti pojedine ugovorne odredbe ne dovodi u pitanje dopuštenost ugovaranja valutne klauzule kao takve koja je dopuštena odredbom čl. 22. odnosno čl. 1021. ZOO-a, već isključivo poštenost načina na koji je konkretna odredba, u konkretnim okolnostima sklapanja ugovora, formulirana i ugovorena. Prema čl. 87. st. 1. ZZP/03, nepoštena ugovorna odredba je ništetna, a sukladno čl. 323. ZOO-a, ništetnost pojedine odredbe ne povlači ništetnost cijelog ugovora ako on može opstati i bez nje, kao što je to slučaj i u ovom predmetu, budući da ostale odredbe Ugovora o kreditu (o iznosu glavnice, roku otplate, obvezi vraćanja) mogu opstati i uz zamjenu ništetne valutne klauzule fiksnim tečajem koji je vrijedio na dan korištenja tj. isplate kredita.

14. U odnosu na prigovor tuženika kojim osporava visinu tužbenog zahtjeva sud prihvaća metodologiju vještačenja prema kojoj se, za cijelo vrijeme trajanja ugovorne obveze, primjenjuje tečaj CHF koji je vrijedio na dan korištenja (isplate) kredita, umjesto tečaja važećeg na dan plaćanja pojedinog anuiteta. Naime, ništetnošću valutne klauzule otpada osnova po kojoj bi se obveza tužiteljice mogla mijenjati ovisno o kasnijem kretanju tečaja CHF, pa se kunska protuvrijednost, odnosno sada protuvrijednost u EUR, ugovorne obveze fiksira na iznos utvrđen prema tečaju važećem u trenutku nastanka obveze, odnosno korištenja kredita. Takvo je stajalište, po analogiji, izraženo i u sudskoj praksi u pogledu ništetnosti odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, gdje se, umjesto ništetno ugovorene promjenjive stope, primjenjuje stopa određena na dan sklapanja ugovora. Ujedno, tuženik matematičkom izračunu vještaka nije niti prigovorio.

15. Budući da tuženik niti u odgovoru na tužbu niti kasnije do zaključenja prethodnog postupka nije istaknuo prigovor radi prijeboja niti je istaknuo materijalno pravni prigovor prijeboja niti protutužbu radi uračunavanja negativnih tečajnih razlika već je samo predložio da vještak iskaže i tzv. negativne tečajne razlike, sud navedeno očitovanje

vještaka o negativnim tečajnim razlikama nije uzeo u obzir. Naime, prema pravno shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u presudi Rev 549/2023-4 od 18. prosinca 2023. „U slučaju izostanka prigovora radi prebijanja ili materijalnopravnog prigovora prijeboja ili protutužbenog zahtjeva, u postupcima u kojima tužitelji potražuju isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli, sud nije ovlašten niti dužan umanjiti tužiteljevu tražbinu s tzv. potplaćenim iznosima, odnosno negativnim tečajnim razlikama koji se odnose na razdoblje kada je tečaj HRK-CHF bio manji od tečaja HRK-CHF na dan isplate kredita.“

16. Prema odredbi čl. 323. i 324. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje-ZOO) svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve što je stekla na osnovu ništetnih odredbi ugovora, a ništetnost pojedinih odredbi ne dovodi do ništetnosti cijelog ugovora ako ugovor može opstati bez njih. Pri tome se polazi od načela *favor negotii*, to jest u prilog održanju ugovora na pravnoj snazi, ako se ikako može. Takvo stajalište je zauzeo i Visoki trgovački sud u svojoj presudi PŽ-6632/17. Stoga je tuženik dužan tužiteljici vratiti razliku anuiteta koja je nastala primjenom ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli.

17. U dokaznom postupku tijekom provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije, računovodstvo i vrijednosne papire Darku Prpiću (Darfin d.o.o.) sa zadatkom da utvrdi koliki je iznos tužiteljica preplatila na ime razlike u valuti između iznosa utvrđenih početnim otplatnim planom po tečaju CHF po kojem je kredit isplaćen i iznosa koje je tužiteljica platila zbog rasta tečaja CHF, uz iskazivanje i tzv. negativnih razlika te usporedbu s kamatnom stopom koja je vrijedila za kunske kredite bez valutne klauzule. Vještak je nalaz i mišljenje izradio 8. siječnja 2024., a dopunu nalaza 9. rujna 2024.

18. Prema nalazu i mišljenju vještaka, ukupna razlika s osnove valutne klauzule između anuiteta obračunatih po tečaju banke važećem na dan plaćanja i anuiteta obračunatih po tečaju banke važećem na dan isplate kredita (17. veljače 2006.), za sve anuitete koji dospijevaju u razdoblju od 31. ožujka 2006. do 31. kolovoza 2013., iznosi, gledano isključivo po onim anuitetima kod kojih je utvrđen više plaćeni iznos, 14.963,05 kn, odnosno 1.985,91 EUR po fiksnom tečaju konverzije. Za razdoblja u kojima je, prema istoj metodologiji, utvrđen manje plaćeni iznos, razlika iznosi 1.290,68 kn, odnosno 171,30 EUR. Vještak je, sukladno danom zadatku, dodatno iskazao i razliku između anuiteta prema obračunu banke i anuiteta uz primjenu kamatne stope koja je vrijedila za kunske kredite bez valutne klauzule (1.642,73 EUR više plaćeno, odnosno 685,57 EUR manje plaćeno), no iste sud nije posebno cijenio i obrazlagao jer nisu relevantni za donošenje odluke u ovom postupku.

19. Sukladno svemu navedenom, a prihvaćajući nalaz i mišljenje vještaka Darka Prpića od 8. siječnja 2024. kao stručno i argumentirano obrazložen, sud je našao dokazanim da je tuženik, po osnovi ništetne odredbe o valutnoj klauzuli, od tužiteljice bez osnove primio iznos od ukupno 1.985,91 EUR, pa je temeljem čl. 322. i čl. 1111. ZOO-a obvezao tuženika na isplatu navedenog iznosa, s pripadajućim zateznim kamatama na svaki pojedini mjesečni iznos, kako je to i specificirano tužbenim zahtjevom te navedeno u izreci ove presude.

20. U odnosu na prigovor zastare tuženika treba reći da prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u presudi Rev 2245/20172 od 20.

ožujka 2018., pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju članka 241. ZOO, tako da zastara individualnih restitucijskih zahtjeva koji se odnose na preplaćene iznose temeljem ništetne odredbe o kamatnoj stopi počinje teći tek od trenutka pravomoćnosti presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., kojom je odredba o primjenjivoj kamatnoj stopi utvrđena ništetnom, a u odnosu na preplaćene iznose koji se odnose na promjenu tečaja CHF od trenutka pravomoćnosti presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6632/17 od 14.6.2018. kojom je odredba o valutnoj klauzuli utvrđena ništetnom.

21. Nadalje, Vrhovni sud Republike Hrvatske je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 31. siječnja 2022. dao je objedinjeno pravno shvaćanje o početku tijeka zastare u slučaju restitucijskih zahtjeva koji su posljedica utvrđenja ništetnih ugovornih odredbi kredita u CHF, prema kojemu ako je ništetnost ustanovljena, kao što je ovdje slučaj, u postupku kolektivne zaštite potrošača, tada zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od naknadnog (naknadnog) utvrđenja ništetnosti sadržajno istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite.“

22. Prema tome, tužba u ovom predmetu je podnesena 06.09.2022., a pravomoćna sudska odluka kojom je utvrđena ništetnost valutne klauzule u ugovoru je donesena 16.06.2018., pa stoga nije protekao petogodišnji zastarni rok, za potraživanje utuženog iznosa koji je tužiteljica preplatila tuženiku zbog ugovorene valutne klauzule, pa prigovor zastare nije osnovan.

23. Odredbom čl. 1115. ZOO-a propisano je da kad se vraća stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i zatezne kamate i to od dana stjecanja ako je stjecatelj nepošten, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Kako je razlog ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli upravo nepoštenost te odredbe, koja je pravomoćno utvrđena u postupku kolektivne zaštite potrošača, tuženik se ima smatrati nesavjesnim (nepoštenim) stjecateljem od trenutka stjecanja svakog pojedinog iznosa, zbog čega tužiteljici pripada zatezna kamata tekuća od dana plaćanja svakog pojedinog anuiteta, a ne tek od dana podnošenja tužbe.

24. Odluka o parničnom trošku je donesena na temelju čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023; dalje: Tarifa). Naime, tužiteljica je s konačno postavljenim tužbenim zahtjevom uspjela u cijelosti te joj se stoga dosuđen trošak sastava tužbe po Tbr. 7. toč.1. – 100 bodova, trošak pristupa na 3 ročišta i to ročišta 12.12.2023., 18.06.2026. i 07.09.2026. po Tbr. 9. toč.1. – 300 bodova, troškovi sastava 5 podnesaka i to podnesaka od 17.01.2023., 28.02.2024. i 05.07.2024. po Tbr 8. toč. 1. – 300 bodova, i podnesaka od 14.12.2023. i 21.08.2024. po Tbr. 8. toč. 3. – 50 bodova ili ukupno 750 bodova što uz vrijednost boda od 2,00 Eura iznosi ukupno 1.500,00 Eur uz trošak predujma za financijsko vještačenje u iznosu od 229,08 EUR i trošak sudske pristojbe na tužbu 38,95 Eur i presudu 79,63 Eur što iznosi ukupno 1.847,66 EUR.

25. Sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a, tužiteljica ima pravo i na zatezne kamate na parnični trošak koje teku od dana donošenja odluke o trošku do isplate.

26. Istovremeno, tužiteljici nisu dosuđeni troškovi sastava podneska od 11.04.2025. jer isti ne prileži spisu niti troškovi sastava podnesaka od 28.04.2025., 29.05.2025., 29.10.2025. i 18.02.2026. jer isti nisu bili potrebni te je stoga valjalo odlučiti kao pod toč. III. izreke ove presude i odbiti zahtjev tužiteljice za naknadu parničnog troška preko iznosa dosuđenog pod toč. II. izreke ove presude.

27. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu valjalo je odbiti i njegov zahtjev za naknadom parničnog troška sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a kao neosnovan i odlučiti kao pod toč. IV. izreke ove presude.

U Zagrebu, 02. listopada 2026. godine

Sutkinja
Renata Šrekais

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe na županijski sud. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pisano, u roku od 15 dana od dana objave ove presude. Ako stranka nije pristupila na ročište za objavu presude, a uredno je obaviještena o tom ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem je ova presuda objavljena. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena, rok za žalbu od 15 dana teče od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-144dd**

Kontrolni broj: **04a95-ecd92-6e7e5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.